

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 83.843 van 6 december 1999
in de zaak A. 85.924/IX-1973,
86.051/IX-1971.**

In zake : Marc CLAERHOUT,
wonende te KORTRIJK,
Condédreef 127

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de
minister van Binnenlandse Zaken.

tussenkomen de partij in de zaak
A. 85.924/IX-1973:

Frank DEBROCK,
wonende te OOSTENDE,
Kasteelstraat 5.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE IXe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Marc CLAERHOUT op 4 augustus 1999 heeft ingediend om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van "de administratieve beslissing van het Algemeen Commando van de Rijkswacht houdende de mutatie van Majoor F. DEBROCK naar het District Kortrijk, als Directeur Personeel en Logistiek (DPL) voor het District Kortrijk, en dit met ingang van 1 september 1999";

Gezien het verzoekschrift dat Marc CLAERHOUT op 12 augustus 1999 heeft ingediend om de schorsing te vorderen van "de administratieve beslissing van het Algemeen Commando van de Rijkswacht houdende de mutatie van Kapitein Commandant Marc CLAERHOUT als Directeur Personeel en Logistiek (DPL) voor het District Kortrijk, naar DGS-DST/DTT-C en dit met ingang van 1 september 1999";

Gezien de gelijktijdig ingediende verzoekschriften, waarbij dezelfde verzoekende partijen de vernietiging vorderen van dezelfde beslissingen;

Gezien de nota's van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door eerste auditeur R. AERTGEERTS;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 8 november 1999 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 22 november 1999;

Gehoord het verslag van staatsraad A. BEIRLAEN;

Gehoord de opmerkingen van advocaat P. BRONDEL, die verschijnt voor de verzoekende partij, van kapitein J. STEVENS, die verschijnt voor de verwerende partij, en van de tussenkomende partij in de zaak A. 85.924/IX-1973;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur R. AERTGEERTS;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat Frank DEBROCK met een verzoekschrift van 7 oktober 1999 vraagt om in het administratief kort geding te mogen tussenkomen in de zaak A. 85.924/IX-1973;

1. Over de samenvoeging.

Overwegende dat de goede rechtsbedeling vereist dat de zaken A. 85.924/IX-1973 en A. 86.051/IX-1971 samengevoegd worden;

2. Over de gegevens van de zaken.

Overwegende dat de gegevens van de zaken als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. Op 26 september 1994 wordt verzoeker benoemd in de graad van kapitein-commandant.

1.2. Op 2 september 1996 wordt verzoeker directeur personeel en logistiek van het district Kortrijk.

1.3. Met het dagelijks order nr. 5 van 8 februari 1999 wordt aan de officieren meegedeeld dat, onder meer, de bediening van directeur personeel en logistiek in het district Kortrijk vacant is of eerlang zal worden voor een hoofdofficier. Met hetzelfde order wordt tevens meegedeeld dat drie bedieningen bij de Algemene Directie van de Operationele Steun - Hoofddirectie van de Telematica (DGS/HDT) vacant zijn of eerlang zullen worden.

1.4. Op 1 maart 1999 richt verzoeker een model B aan de directeur-generaal Personeel (DGP) waarin hij zijn ongenoegen uit over het vacant verklaren van zijn bediening van directeur personeel en logistiek in het district Kortrijk bij middel van het dagelijks order nr. 5 van 8 februari 1999. Verzoeker voert onder meer aan dat de organieke tabellen niet voorzien dat de functie van de directeur personeel en logistiek te Kortrijk vacant wordt gesteld of wordt opgenomen door

een hoofdofficier in plaats van een officier (zoals verzoeker) en dat hij niet de motivering kent voor deze afwijking. Verzoeker stelt dat de vacature hem morele en/of materiële schade toebrengt.

1.5. Met het Bulletin van het Personeel nr. 12 van 9 juni 1999 wordt bekendgemaakt dat majoor F. DEBROCK muteert naar de bediening van directeur personeel en logistiek in het district Kortrijk met uitwerking op 1 september 1999.

Dit is de bestreden handeling in de eerste zaak (A. 85.924/IX-1973).

1.6. Met het Bulletin van het Personeel nr. 15 van 19 juli 1999 wordt bekendgemaakt dat verzoeker muteert naar de bediening van directeur bij de Hoofd-directie van de Telematica (DGS-DST/DTT-C) met uitwerking op 1 september 1999.

Dit is de bestreden handeling in de tweede zaak (A. 86.051/IX-1971).

3. Over de ontvankelijkheid van de vorderingen tot schorsing.

Overwegende dat de verwerende partij zowel in de zaak A. 85.924 als van de zaak A. 86.051 de ontvankelijkheid van de vordering tot schorsing betwist; dat er over de door haar opgeworpen excepties slechts uitspraak moet worden gedaan indien zou blijken dat aan de cumulatieve voorwaarden vereist door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten is voldaan, hetgeen te dezen niet het geval is;

4. Over de gegrondheid van de vordering tot schorsing.

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

A. Zaak A. 85.924/IX-1973.

A.4.1. Overwegende wat de tweede door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten vereiste voorwaarde betreft, dat verzoeker het moeilijk te herstellen ernstig nadeel dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing hem berokkent als volgt omschrijft :

"De bestreden beslissing levert voor verzoeker in diverse aspecten een moeilijk te herstellen ernstig nadeel op:

1. verzoeker wordt met ingang van 1 september 1999 vervangen op zijn functie van DPL met het verlies van de bijhorende prerogatieven tot gevolg, zoals gezegd met name een rechtstreekse functionele afhankelijkheid van een aantal directeurs-generaal;
2. de maatregel heeft een definitief karakter; de inplaatsstelling is niet tijdelijk, zodat verzoeker door de bestreden beslissing geen vooruitzicht heeft op een terugkeer als DPL zo er geen schorsing en vernietiging zou worden uitgesproken;
3. de bestreden beslissing, die een mutatie impliceert, belet verzoeker om zich de eerstvolgende twee jaar kandidaat te stellen voor een andere vacature daar men zich volgens het reglement slechts kandidaat kan stellen voor een vacature op voorwaarde dat men eerst minstens twee jaar dezelfde functie vervult (zogenaamde 'aanwezigheidstermijn');
4. verzoeker wordt (impliciet) gemuteerd naar een functie buiten Kortrijk, bij gebreke aan een actuele vacante functie voor een Officier, met vergelijkbare verantwoordelijkheden en prerogatieven in het district Kortrijk;

5. voor het gezin van verzoeker en verzoeker zelf heeft de beslissing ingrijpende gevolgen of dreigt zij deze te hebben op sociaal en moreel vlak; mede gelet de (bij afzonderlijk verzoekschrift bestreden) beslissing die verzoeker muteert naar Elsene;

- De echtgenote van verzoeker is als zelfstandige verkoopster actief te Kortrijk; de beide kinderen (thans resp. 13 en 15 jaar) gaan school te Kortrijk, zodat een verhuis naar Elsene onmogelijk is en verzoeker gedwongen zal zijn om dagelijks vanuit Kortrijk te pendelen naar Elsene, hetgeen een aanzienlijke beperking inhoudt van de tijd die verzoeker met zijn gezin kan doorbrengen.

- Op sociaal gebied en moreel :

Verzoeker is ruim 15 jaar in dienst en sinds meer dan 10 jaar te Kortrijk; hij (°Wevelgem) en zijn gezin hebben hun familie en kennissenkring in het Kortrijkse; de beslissing zou verzoeker het contact doen verliezen met 330 manschappen (rijkswachters), zoals dit nu bestaat in kader van zijn functie (drie jaar DPL) en daarbuiten; in hun ogen en ook in deze van derden (niet-rijkswachters, met name de gezinnen van de manschappen) in het district Kortrijk zal verzoeker niet meer het aanzien genieten als tevoren; bovendien zal de beslissing bij gebreke aan duidelijke motivering aanleiding geven tot allerlei speculaties en geruchten die de goede naam van verzoeker kunnen aantasten en de bekwaamheid van verzoeker op het vlak van personeels-, logistiek en financieel beheer in vraag zal doen stellen; 'waarom zou Cdt CLAERHOUT na ruim 10 jaar uit Kortrijk moeten vertrekken' ?; indien dit al zou bestaan zal 'het beeld' over verzoeker niet verbeteren; de beslissing zal ook door de huidige werkkring van verzoeker als een sanctie ten aanzien van verzoeker worden aanzien, zodat verzoeker met een 'schuld' beladen wordt; verzoeker vreest dat dit ook nadelige gevolgen kan hebben voor de goede naam in het algemeen en de bestaande contacten van zijn gezin met derden negatief kan beïnvloeden, nu het gezin uiteraard met verzoeker geassocieerd zal worden; verzoeker dreigt een imago te krijgen, in de ogen van de 330 manschappen, alsof hij het vertrouwen niet meer waard zou zijn van deze manschappen of van de hogere officieren, temeer zonder aanwijsbare reden, hetgeen het (onterechte) vermoeden zal wekken van incompetentie van verzoeker voor het verder uitvoeren van zijn taak, dewelke nochtans steeds naar behoren vervuld werd;";

A.4.2. Overwegende dat de verwerende partij hierop antwoordt :

"5.1. Aangezien dienstaanwijzingen, mutaties en overplaatsingen van het personeel van de rijkswacht moeten worden aangemerkt als maatregelen van inwendige orde, die geen wijziging brengen in de rechtstoestand van degene die er het voorwerp van is, a fortiori als men er niet het voorwerp van uitmaakt, volgt hieruit vanzelfsprekend dat de rijkswachter die er niet het voorwerp van uitmaakt geen ernstig, minstens geen moeilijk te herstellen nadeel kan lijden.

5.2. Dit geldt des te meer nu uit de bespreking van het tweede onderdeel van het vierde middel is gebleken dat elke rijkswachter bij zijn vrijwillige dienstneming de geografische en functionele mobiliteit aanvaardt, evenals de verplichting zijn persoonlijk verlangen bijwijlen ondergeschikt te stellen aan de operationele eisen waaraan het korps moet beantwoorden, er rekening werd gehouden met verzoekers capaciteiten, hem een plaats is toegekend die hij zelf heeft voorgesteld en deze betrekking tevens van het niveau 'directeur' is (adm. doss., stuk 11, punt 4).

5.3. De bewering van de verzoekende partij dat hij twee jaar zal moeten wachten alvorens hij zich opnieuw kandidaat kan stellen voor een nieuwe betrekking faalt in rechte. Deze regel is niet van toepassing op ambtshalve aanwijzingen.

5.4. Wat het pendelen naar Brussel betreft, blijkt verzoeker hier geen graten in te zien indien het zou gaan om de Algemene Politiesteundienst, die tevens in de Brusselse agglomeratie is gelegen, zodat de verwerende partij de mening is toegedaan dat dit ongemak sterk moet worden genuanceerd.

5.5. De verwerende partij heeft ook haar twijfels of verzoeker wel degelijk zo sterk is gehecht aan de professionele omgeving die hij geniet als directeur personeel en logistiek van het district Kortrijk. In 1996 heeft hij immers een bediening in de provinciale verkeerseenheid Oost-Vlaanderen gevraagd (adm. doss., stuk 4), waardoor hij, indien hij deze had bekomen, tevens uit zijn professioneel milieu te Kortrijk zou zijn verwijderd.

5.6. Tenslotte wenst de verwerende partij ten zeerste te betwisten dat verzoeker door de bestreden beslissing een verlies aan reputatie zou leiden. Immers, hij bekleedt in DGS/HDT tevens een functie van directeur, overeenkomstig zijn capaciteiten, met weliswaar andere, doch zeker niet minderwaardige prerogatieven.

5.7. Wat het nadeel van verzoekers gezin betreft, dient de verwerende partij op te merken dat dit geen

persoonlijk nadeel is en dat het bovendien niet concreet is uiteengezet.

5.8. De verwerende partij komt dan ook tot het besluit dat er geen ernstig, minstens geen moeilijk te herstellen nadeel voorhanden is.";

A.4.3. Overwegende dat verzoeker in tussenkomst zich in zijn verzoekschrift tot tussenkomst aansluit bij de uiteenzetting van de verwerende partij met betrekking tot het moeilijk te herstellen ernstig nadeel;

A.4.4.1. Overwegende dat verzoeker in de eerste plaats aanvoert dat hij met ingang van 1 september 1999 vervangen wordt op zijn functie van directeur personeel en logistiek met het verlies van de bijhorende prerogatieven tot gevolg, zoals een rechtstreekse functionele afhankelijkheid van een aantal directeurs-generaal; dat in dit verband kan worden vastgesteld dat verzoeker in zijn verzoekschrift tot schorsing niet voldoende concreet en nauwkeurig aantoont waarom het feit dat hij vervangen wordt in zijn functie van directeur personeel en logistiek, met het verlies van de bijhorende prerogatieven, een moeilijk te herstellen en daarenboven ernstig nadeel zou kunnen veroorzaken;

A.4.4.2. Overwegende dat verzoeker er in de tweede plaats op wijst dat de bestreden maatregel een definitief karakter heeft en geen tijdelijke inplaatsstelling is, zodat hij door de bestreden beslissing geen vooruitzicht heeft op een terugkeer als directeur personeel en logistiek zo er geen schorsing en vernietiging zou worden uitgesproken; dat verzoeker niet concreet en precies aantoont waarom het definitief karakter van de bestreden mutatiebeslissing hem een moeilijk te herstellen ernstig nadeel zou kunnen berokkenen; dat het louter feit dat verzoeker geen vooruitzicht heeft op een terugkeer als directeur personeel en logistiek op zich niet duidelijk maakt dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden

beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel zou kunnen veroorzaken;

A.4.4.3. Overwegende dat verzoeker tevens voorhoudt dat de bestreden mutatiebeslissing hem belet om zich de eerstvolgende twee jaar kandidaat te stellen voor een andere vacature daar men zich volgens het reglement slechts kandidaat kan stellen voor een vacature op voorwaarde dat men eerst minstens twee jaar dezelfde functie vervult; dat in dit verband dient te worden vastgesteld dat de verwerende partij erop wijst dat dit argument faalt in rechte omdat deze regel niet van toepassing is op ambtshalve aanwijzingen; dat daarenboven verzoeker niet duidelijk maakt waarom het niet kunnen kandideren voor een andere vacature op zich een moeilijk te herstellen ernstig nadeel is; dat het immers niet evident is dat dergelijk nadeel moeilijk te herstellen én ernstig is;

A.4.4.4. Overwegende dat verzoeker verder aanvoert dat hij door de bestreden beslissing (impliciet) gemuteerd wordt naar een functie buiten Kortrijk bij gebreke aan een actuele vacante functie voor een officier, met vergelijkbare verantwoordelijkheden en prerogatieven in het district Kortrijk; dat er dient te worden vastgesteld dat verzoeker door de bestreden mutatie van majoor DEBROCK naar de betrekking van directeur personeel en logistiek van het district Kortrijk zelf niet buiten het district Kortrijk wordt gemuteerd; dat de mutatie van verzoeker naar de Hoofd-directie van de Telematica het voorwerp is van een beslissing van 19 juli 1999 die door hem wordt bestreden in de zaak A. 86.051/IX-1971; dat verzoeker niet met concrete gegevens aannemelijk maakt dat deze nieuwe functie - al wordt ze dan uitgeoefend buiten het district Kortrijk - geen "vergelijkbare verantwoordelijkheden en prerogatieven" zou bevatten;

A.4.4.5. Overwegende dat verzoeker stelt dat de bestreden beslissing voor zijn gezin en voor hem zelf ingrijpende gevolgen heeft of dreigt te hebben op sociaal en moreel vlak; dat hij daarbij verwijst naar de toestand van zijn echtgenote als zelfstandige verkooptster te Kortrijk en naar het feit dat zijn beide kinderen naar school gaan te Kortrijk, "zodat een verhuis naar Elsene onmogelijk is en verzoeker gedwongen zal zijn om dagelijks vanuit Kortrijk te pendelen naar Elsene, hetgeen een aanzienlijke beperking inhoudt van de tijd die verzoeker met zijn gezin kan doorbrengen"; dat vooreerst dient te worden vastgesteld dat in de mate verzoeker zich steunt op het nadeel dat zijn echtgenote en zijn kinderen zouden ondervinden van de bestreden mutatiebeslissing, dit nadeel niet kan worden aangemerkt als een persoonlijk nadeel van verzoeker; dat het argument dat verzoeker put uit het pendelen naar Elsene, blijkbaar sterk dient te worden gerelativeerd aangezien verzoeker op het eerste gezicht geen problemen zou hebben met een eventuele aanwijzing bij de Algemene Politie-steundienst (verzoekschrift, blz. 11), die eveneens gevestigd is in de Brusselse agglomeratie; dat overigens verzoeker niet met concrete gegevens duidelijk maakt waarom dit pendelen van Kortrijk naar Elsene als een ernstig nadeel, in de zin van artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, dient te worden aangemerkt;

A.4.4.6. Overwegende dat met betrekking tot het nadeel op sociaal en moreel vlak verzoeker erop wijst dat hij ruim vijftien jaar in dienst is en sinds meer dan tien jaar te Kortrijk, dat hij en zijn gezin hun familie en kennissenkring hebben in het Kortrijkse, dat verzoeker het contact zou verliezen met 330 manschappen (rijkswachters), dat hij in hun ogen en ook in deze van derden in het district Kortrijk niet meer het aanzien zal genieten als tevoren, dat de beslissing zal

aanleiding geven tot allerlei speculaties en geruchten die de goede naam van verzoeker kunnen aantasten en zijn bekwaamheid op het vlak van personeels-, logistiek en financieel beheer in vraag zal doen stellen, dat de beslissing door de huidige werkkring van verzoeker als een sanctie ten aanzien van hem zal worden aanzien, zodat verzoeker met een 'schuld' beladen wordt, dat hij vreest dat dit ook nadelige gevolgen kan hebben voor de goede naam in het algemeen en de bestaande contacten van zijn gezin met derden negatief kan beïnvloeden, dat verzoeker dreigt een imago te krijgen in de ogen van de 330 manschappen, alsof hij het vertrouwen niet meer waard zou zijn van deze manschappen of van de hogere officieren, hetgeen het onterechte vermoeden zal wekken van incompetentie van verzoeker voor het verder uitvoeren van zijn taak, dewelke nochtans naar behoren werd vervuld; dat, in de veronderstelling dat verzoeker momenteel enig moreel nadeel ondergaat ten gevolge van de bestreden beslissing, het eventueel later tussen te komen annulatiearrest dat hem in het gelijk stelt, genoeg morele genoegdoening zal kunnen verschaffen die ruimschoots opweegt tegen hetgeen hij momenteel als een moreel nadeel ervaart; dat uit de bestreden beslissing en uit de andere stukken van het administratief dossier niet meteen blijkt dat het aanzien, de goede naam of de reputatie van verzoeker binnen en buiten de rijkswacht door de bestreden mutatiebeslissing zou worden aangetast of in vraag gesteld; dat er evenmin blijkt dat ten aanzien van hem allerlei (ongunstige) speculaties en geruchten zouden ontstaan door de bestreden beslissing; dat er aldus niet met concrete en nauwkeurige gegevens aannemelijk wordt gemaakt dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden mutatiebeslissing voor verzoeker een moeilijk te herstellen ernstig nadeel zou kunnen veroorzaken; dat de bekwaamheid van verzoeker op het vlak van personeels-, logistiek en financieel beheer

in vraag zou kunnen worden gesteld daar de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing niet evident is en overigens niet wordt aangetoond; dat het "(onterechte) vermoeden (...) van incompetentie van verzoeker voor het verder uitvoeren van zijn taak" derhalve niet is aangetoond; dat de bestreden mutatiebeslissing als een sanctie ten aanzien van verzoeker wordt aanzien, zodat hij met een "schuld" beladen wordt, niet vanzelfsprekend is of meteen voor de hand liggend; dat het aangevoerde sociaal en moreel nadeel derhalve niet kan worden aanmerkt als ernstig en moeilijk te herstellen;

A.4.4.7. Overwegende dat uit het voormelde gebleken is dat niet voldaan is aan de tweede van de cumulatieve voorwaarden vereist door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten, zodat de vordering tot schorsing dient te worden verworpen;

B. Zaak A. 86.051/IX-1971.

B.4.1. Overwegende wat de tweede door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten vereiste voorwaarde betreft, dat verzoeker het moeilijk te herstellen ernstig nadeel dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing hem berokkent als volgt omschrijft :

"De beslissing brengt verzoeker op diverse vlakken een moeilijk te herstellen ernstig nadeel :

1. verzoeker wordt verwijderd van zijn functie van DPL met het verlies van zijn prerogatieven tot gevolg, bestaande uit een rechtstreekse functionele afhankelijkheid van een aantal directeurs-generaal, waardoor verzoeker enigszins gelijkgesteld was met een eenheidscommandant;
2. de maatregel heeft een definitief karakter; de mutatie naar DGS-DST/DTT-C is niet tijdelijk.
3. de bestreden beslissing belet verzoeker om zich de eerstvolgende twee jaar kandidaat te stellen voor een andere vacature daar men zich volgens het reglement van de rijkswacht slechts kandidaat kan stellen voor een vacature op voorwaarde dat men eerst minstens

twee jaar dezelfde functie vervult (zogenaamde 'aanwezigheidstermijn');

4. verzoeker wordt gemuteerd naar een functie buiten Kortrijk, waar hij met zijn gezin woont en waar hij sinds drie jaar DPL is, in nauw contact met de manschappen in dit district;

5. ook voor het gezin van verzoeker en verzoeker zelf heeft de beslissing ingrijpende gevolgen of dreigt zij deze te hebben op sociaal en moreel vlak, die verder reiken dan enkel de afstand van zijn woonplaats naar Elsene en terug te moeten afleggen :

- De echtgenote van verzoeker is zelfstandige te Kortrijk; de beide kinderen (thans resp. 13 en 15 jaar) gaan school te Kortrijk, zodat een verhuis naar Elsene onmogelijk is en verzoeker gedwongen zal zijn om dagelijks vanuit Kortrijk te pendelen naar Elsene;

Dit betekent een aanzienlijke beperking van de tijd die verzoeker met zijn gezin kan doorbrengen.

Verder is verzoeker ruim 15 jaar in dienst bij de Rijkswacht, sinds 10 jaar te Kortrijk; hij ('Wevelgem) en zijn gezin hebben hun familie en kennissenkring in het Kortrijkse; de beslissing zou verzoeker het contact doen verliezen met 330 manschappen (rijkswachters), zoals dit nu bestaat zowel in kader van zijn functie (drie jaar DPL) en alsook daarbuiten; als DPL Kortrijk neemt verzoeker ook deel aan contacten die de verstandhouding tussen de manschappen verbeterd, met oog op een goede samenwerking (teamspirit); in de ogen van die manschappen en ook in deze van derden (niet-rijkswachters, met name de gezinnen van de manschappen) in het district Kortrijk zal verzoeker niet meer hetzelfde aanzien genieten als tevoren; bovendien zal de beslissing bij gebreke aan duidelijke motivering aanleiding kunnen geven tot allerlei speculaties en geruchten die de goede naam van verzoeker kunnen aantasten en de bekwaamheid van verzoeker op het vlak van personeelslogistiek en financieel beheer in vraag zal doen stellen; 'waarom zou Cdt CLAERHOUT na ruim 10 jaar uit Kortrijk moeten vertrekken' ?; hetgeen niet ten goede zal komen aan de beeldvorming over verzoeker; de beslissing zal ook door derden (zoals door verzoeker) in de huidige werkkring van verzoeker als een sanctie ten aanzien van verzoeker worden beschouwd, zodat verzoeker als een 'schuldige' gebrandmerkt wordt; verzoeker vreest dat dit ook nadelige gevolgen kan hebben voor zijn goede naam in het algemeen en dat dit de bestaande contacten van zijn gezin met derden negatief kan beïnvloeden, nu het gezin uiteraard met verzoeker geassocieerd zal worden; verzoeker dreigt een imago te krijgen, in de ogen van de 330 manschappen, alsof hij het vertrouwen niet meer waard zou zijn van deze manschappen of van de hogere officieren; dit wordt door verzoeker des te meer gevraagd aangezien de beslissing zonder aanwijsbare

reden is genomen, hetgeen het (onterechte) vermoeden zal wekken en versterken van incompetentie van verzoeker voor het verder uitvoeren van zijn taak, hoewel deze steeds naar behoren vervuld werd";

B.4.2. Overwegende dat de verwerende partij hierop antwoordt :

"5.1. Aangezien dienstaanwijzingen, mutaties en overplaatsingen van het personeel van de rijkswacht moeten worden aangemerkt als maatregelen van inwendige orde, die geen wijziging brengen in de rechtstoestand van degene die er het voorwerp van is, volgt hieruit vanzelfsprekend dat de rijkswachter die er het voorwerp van uitmaakt geen ernstig, minstens geen moeilijk te herstellen nadeel kan lijden.

5.2. Dit geldt des te meer nu uit de bespreking van het tweede onderdeel van het vierde middel is gebleken dat elke rijkswachter bij zijn vrijwillige dienstneming de geografische en functionele mobiliteit aanvaardt, evenals de verplichting zijn persoonlijk verlangen bijwijlen ondergeschikt te stellen aan de operationele eisen waaraan het korps moet beantwoorden, er rekening werd gehouden met verzoekers capaciteiten, hem een plaats is toegekend die hij zelf heeft voorgesteld en deze betrekking tevens van het niveau 'directeur' is (adm. doss., stuk 11, punt 4).

5.3. De bewering van de verzoekende partij dat hij twee jaar zal moeten wachten alvorens hij zich opnieuw kandidaat kan stellen voor een nieuwe betrekking faalt in rechte. Deze regel is niet van toepassing op ambtshalve aanwijzingen.

5.4. Wat het pendelen naar Brussel betreft, blijkt verzoeker hier geen graten in te zien indien het zou gaan om de Algemene Politiesteundienst, die tevens in de Brusselse agglomeratie is gelegen, zodat de verwerende partij de mening is toegedaan dat dit ongemak sterk moet worden genuanceerd.

5.5. De verwerende partij heeft ook haar twijfels of verzoeker wel degelijk zo sterk is gehecht aan de professionele omgeving die hij geniet als directeur personeel en logistiek van het district Kortrijk. In 1996 heeft hij immers een bediening in de provinciale verkeerseenheden Oost-Vlaanderen gevraagd (adm. doss., stuk 4), waardoor hij, indien hij deze had bekomen, tevens uit zijn professioneel milieu te Kortrijk zou zijn verwijderd.

5.6. Tenslotte wenst de verwerende partij ten zeerste te betwisten dat verzoeker door de bestreden beslissing een verlies aan reputatie zou leiden. Immers, hij bekleedt in DGS/HDT tevens een functie van directeur, overeenkomstig zijn capaciteiten, met

weliswaar andere, doch zeker niet minderwaardige prerogatieven.

5.7. Wat het nadeel van verzoekers gezin betreft, dient de verwerende partij op te merken dat dit geen persoonlijk nadeel is en dat het bovendien niet concreet is uiteengezet.

5.8. De verwerende partij komt dan ook tot het besluit dat er geen ernstig, minstens geen moeilijk te herstellen nadeel voorhanden is.";

B.4.3. Overwegende dat het betoog van verzoeker met betrekking tot het moeilijk te herstellen ernstig nadeel in de zaak A. 86.051/IX-1971 in essentie identiek is met zijn betoog in de zaak A. 85.924/IX-1973; dat het wel opmerkelijk is dat de twee bestreden mutatiebeslissingen, die op essentiële punten verschillen, eenzelfde nadeel zouden kunnen veroorzaken; dat de eerste bestreden beslissing de mutatie betreft van majoor DEBROCK naar de betrekking van directeur personeel en logistiek in het district Kortrijk (zaak A. 85.924/IX-1973); dat de tweede bestreden beslissing de mutatie bevat van verzoeker van het district Kortrijk naar de Hoofddirectie van de Telematica te Elsenne (zaak A. 86.051/IX-1971); dat de twee mutatiebeslissingen twee verschillende officieren betreffen waarbij de ene muteert naar het district Kortrijk en de andere vanuit het district Kortrijk; dat het niet evident is dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van twee zo verschillende beslissingen voor verzoeker eenzelfde nadeel zouden kunnen veroorzaken; dat, voor zover verzoeker in de zaak A. 86.051/IX-1971 in essentie eenzelfde nadeel aanvoert als in de zaak A. 85.924/IX-1973 het nadeel, om dezelfde redenen als hierboven vermeld bij de zaak A. 85.924/IX-1973, niet als een moeilijk te herstellen ernstig nadeel in de zin van artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan worden aangemerkt;

B.4.4. Overwegende dat uit het voorgaande gebleken is dat niet voldaan is aan de tweede van de cumulatieve voorwaarden vereist door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten, zodat de vordering tot schorsing dient te worden verworpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De zaken A. 85.924/IX-1973 en A. 86.051/IX-1971 worden gevoegd.

Artikel 2.

Het verzoek tot tussenkomst van Frank DEBROCK in het administratief kort geding in de zaak A. 85.924/IX-1973 wordt ingewilligd.

Artikel 3.

De vorderingen tot schorsing worden verworpen.

Artikel 4.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare
terechtzing, op zes december 1900 negenennegentig,
door :

de H.	A. BEIRLAEN,	wnd. voorzitter, staatsraad,
Mevr.	V. WAUTERS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

V. WAUTERS.

A. BEIRLAEN.